

Noget, der ogsaa har lagt sig for Dagen i den Bevægelse, som i den senere Tid har reist sig iblandt dem, hvem Sagen færlig vedkommer. Det fortjener derfor Naastjønneelse, at Sagen har været Gjenstand for Overveielse og har faaet en gennemgaaende Behandling, før den er bleven forelagt for Rigsdagen. Jeg for min Del kan tiltræde en stor Del af de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, men finder mig dog foranlediget til at fremkomme med nogle Bemærkninger ved en Del af Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg ikke kan følge den sidste ærede Taler i kun at omtale Sagen i sin Almindelighed. Jeg er nemlig ikke flikker paa under den videre Behandling af Lovforslaget særlig at faae med dettes Enkeltheder at gjøre, og derfor er jeg nødsaget til, hvis jeg vil gjøre Forsøg paa at gjøre mine Anskuelser gjældende, at fremsætte dem straks nu. Blandt de Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg kunde ønske forandrede, skal jeg først nævne Bestemmelserne i Kapitel 2 om Fiskeri paa Havet og ud for de aabne Kyster. Det forekommer mig, at man der er noget streng, idet til Exempel Alefiskeri, endog blot med de Vaad, der tillades i Limfjorden, er fuldstændig forbudt indensfor en Afstand af 300 Favne fra Kysten. For det Første tror jeg, at for en Del af Kysten — jeg sigter her nærmest til Sjællands Vestkyst og til en Del af Østkysten, nemlig fra Skagen ned til Limfjordens Udmunding i Rattogat — ville saadanne Bestemmelser ikke være nødvendige, thi det er vistnok paa meget faa Steder, at man der kan drive Alefiskeri, der nødvendig forudsætter en vis Ro i Vandet; og selv paa de enkelte Steder, hvor man vilde forsøge derpaa, tror jeg dog ikke, at man kan gjøre nogen som helst Skade. Med Hensyn til de øvrige Stræfninger forekommer det mig ogsaa, at udenfor de egentlig mere aabne Bunde er en saadan Begrænsning heller ikke nødvendig. Hvad nu Bestemmelserne i Kapitel 3 om Limfjordsfiskeriet angaar, da er der foreslaaet to væsentlige Forandringer, for det første Forbudet mod de saakaldte Anker- og Enurreaalevaad og dernæst Gjennemførelsen af de laafede Bunde. Hvad nu den første Bestemmelse angaar, vil jeg ikke benegte, at der kan være nogen Grund dertil, thi disse Vaad blive jo som bekjendt belastede med en meget betydelig Vægt og blive paa Grund af, at de skulle drages hen til Vaaden, der lægges fast for Anker, flæbte hen ad Bunden, hvorved de selvfølgelig have en vis Lighed med de egentlige Drivaad og muligvis ogsaa kunne tilføje Skade dels paa den paa Fjordbunden værende Grøde, der tjener Fiskeyngelen til Næring, og dels ogsaa paa selve Fiskene, og uagtet det maa indrømmes, at det er et Lab for Fiskerne at skulle forandre deres Redskaber i denne Retning, og at det er en indbringende Fiskemaade, tror jeg dog, som sagt, at der kan være Grund til at forbyde det.

Med Hensyn til de laafede Bunde skal jeg ikke negte, at Bestemmelsen ogsaa har Betydning for Fiskeyngelen. Jeg kan være fuldstændig enig i, hvad der ifjor blev foreslaaet i saa Henseende i det Forslag, der blev forelagt i Landsstinget; jeg kan derimod ikke finde, at der er fuld gyldig Grund til den Udvidelse, der er foreslaaet i det nu foreliggende Forslag, og navnlig kan jeg ikke finde, at det er nødvendigt at laafe de Bunde, som findes ved og omkring Segindø. Jeg gaar nemlig ud fra, at man ikke skal laafe flere Bunde end høist nødvendigt, men at man paa den anden Side skal holde over og frede saa stærkt som muligt over de Bunde, som skulle laafes, for at Fiskene der i Ro kunne lægge deres Æg, og Fiskeyngelen kan udklækkes. Det anser jeg for at være rigtig, og jeg kan i den Henseende under Forudsætning af, at man begrænsner de laafede Bunde noget mere, end her er foreslaaet, være med til, at man ogsaa, saaledes som jeg før antydede, indfører større Fred for de virkelig laafede Bunde, idet nemlig Flyndervaadfiskeriet, som naturligvis drives og efter Lovforslaget vil vedblive at drives i de laafede Bunde, og drives med de saakaldte Anker- og Enurreaalevaad, som flæbes hen ad Bunden, aabenbart kunne gjøre Skade, thi ihvorvel Flynderfiskeriet drives i Vintertiden fra 1ste Oktober til 1ste April, og selv om Bundgrøden i den Tid er mindre, er der dog Grøde, men da Fiskeyngelen opholder sig paa disse Steder — og den maa naturligvis opholde sig der saavel Vinter som Sommer, — kan der jo foraarfaages Skade paa Fiskeyngelen ved disse Vaadfiskeri. Med Hensyn til de øvrige Redskaber, som maatte ogsaa kunne virke skadelig, nemlig Badeglib og Alestang, tror jeg ikke at kunne være med til at vedtage Indskrænkninger, selv ved Benyttelsen af dem i de laafede Bunde, fordi disse Redskaber væsentligst bruges af ældre og tildels fattige Folk, og det vilde medføre et undertiden temmelig stort Afbryd i deres Næring, hvis man vilde foretage denne Indskrænkning og forbyde dem at fiske ogsaa i de laafede Bunde, da det som oftest kan være Tilfældet, at de ikke engang kunne komme til de frie Bunde og der fiske. Jeg har i det Hele ikke store Indvendinger at gjøre mod Bestemmelserne med Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden; thi de Begrænsninger, der ere foreslaaede, finder jeg i det Væsentlige at være begrundede. Derimod kan jeg ikke være enig i de Bestræbelser, der ere gjorte ogsaa her i dette Lovforslag for at indskrænke den frie Benyttelse af Pulsvaadfiskeriet i de øvrige Fjorde og tildels ogsaa i de mindre Gunde. Jeg tror, at det er for store Indskrænkninger, man her vil gjøre, thi saaledes som Forholdene nu ere for Diebliffet, bestaar der en saa godt som Lovløs Tilstand med Hensyn til Fiskeriet i disse Fjorde; det er ikke alene det, at der ingen Begrænsning er sat for Fisketiden, men der er hel-